

ข้อมูลโครงการทำเหมืองแร่ถ่านหินคำขอประทานบัตรที่ ๑/๒๕๔๓
ของบริษัท 99 สุวานนท์ จำกัด
ตั้งอยู่ บ้านกะเบอะดิน หมู่ที่ ๑๒ ตำบลอมก๋อย อำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่

๑. วิธีการทำเหมือง

โครงการจะเปิดทำเหมืองหาบหรือเหมืองเปิด โดยใช้เครื่องจักรกลหนักเริ่มต้นเปิดการทำเหมืองแล้วลดระดับทีละชั้น ชั้นละ ๑๐ เมตร ใช้วิธีทำเหมืองแบบชั้นบันได โดยกำหนดให้ในแต่ละชั้นความสูง ๑๐ เมตร นั้นมีความกว้างของชั้นบันไดไม่น้อยกว่าความสูง รวมทั้งจัดทำคั่นกัน เพื่อเป็นชั้นรองรับการพังทลายของเศษดิน อีกทั้งใช้ประโยชน์ในการขยายหน้างานใหม่อีกด้วย จากวิธีการดังกล่าวจะทำให้มีความลาดเอียงของขุมเหมืองสุดท้าย ไม่น้อยกว่า ๔๕ องศาเสมอ อีกทั้งจะมีการควบคุมทิศทางการเปิดหน้าเหมืองไม่ให้เกิดการเปิดหน้าเหมืองตามทิศทางการลาดเอียงของชั้นดินชั้นแร่ถ่านหิน แต่จะพยายามออกแบบให้มีทิศทางของหน้าเหมืองตั้งฉากกับแนวการลาดเอียงของชั้นดินชั้นแร่ถ่านหินเสมอ แต่ถ้าหากมีความจำเป็นต้องดำเนินการเปิดหน้าเหมืองในบริเวณดังกล่าว จะดำเนินการในฤดูแล้งและรีบดำเนินการด้วยความรวดเร็วและระมัดระวัง

๒. ขอบเขตพื้นที่ที่จะทำเหมืองและกิจกรรมเกี่ยวเนื่อง

จุดที่ตั้งพื้นที่โครงการ

พื้นที่คำขอประทานบัตรแปลงนี้ ตั้งอยู่ในเขตการปกครองของบ้านกะเบอะดิน หมู่ที่ ๑๒ ตำบลอมก๋อย อำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่ โดยปรากฏอยู่ในแผนที่ภูมิประเทศของกรมแผนที่ทหาร มาตราส่วน ๑:๕๐,๐๐๐ ลำดับชุด L๗๐๑๘ ระหว่าง ๔๖๔๔ (อำเภออมก๋อย) ระหว่างค่าพิกัดฉากสากล (U.T.M) แนวตั้งที่ ๔๒๒๕๐๐-๔๒๓๕๐๐ ตะวันออก และแนวนอนที่ ๑๙๘๕๕๐๐-๑๙๘๖๕๐๐ เหนือ มีเนื้อที่ ๒๘๔-๐-๓๐ ไร่

ทิศเหนือ จรด ภูเขาสูง มีสภาพเป็นพื้นที่ป่าไม้ ถัดออกไปเป็นชุมชนบ้านกะเบอะดิน หมู่บ้านแม่อ่างช้าง และหมู่บ้านแม่อ่างช้างใหม่ โดยมีระยะห่างประมาณ ๑.๒, ๒.๕ และ ๒.๐ กิโลเมตร ตามลำดับ และที่ระยะห่างประมาณ ๑ กิโลเมตร มีลำห้วยแม่อ่างช้างไหลผ่าน

ทิศใต้ จรด โหล่เขาและที่ราบเชิงเขา มีสภาพเป็นพื้นที่ป่าไม้

ทิศตะวันออก จรด ที่ราบเชิงเขา มีสภาพเป็นป่าละเมาะสลับที่นา มีลำห้วยอ่างช้างไหลผ่าน

ทิศตะวันตก จรด ที่ราบเชิงเขา เป็นป่าละเมาะสลับกับที่นา ถัดออกไปเป็นภูเขาสูง

๓. การใช้แหล่งทรัพยากรและสาธารณูปโภคร่วมกับท้องถิ่น

๓.๑ การใช้น้ำ

โครงการไม่มีการใช้น้ำในการทำเหมืองแร่แต่อย่างใด ยกเว้นเพื่อการป้องกันฝุ่นเท่านั้น โดยจะใช้รถบรรทุกนำน้ำจากบ่อดักตะกอนมาฉีดพรมภายในเหมือง ลานกองแร่ และตามเส้นทางขนแร่ เพื่อลดการฟุ้งกระจายของฝุ่น โดยจะชุดคุ้กระบายน้ำ และสร้างคันทำนบและบ่อดักตะกอน เพื่อบรรจุน้ำส่วนที่เกินไปใช้ในการป้องกันฝุ่น

๓.๒ การใช้ไฟฟ้า

สำหรับการใช้ไฟฟ้าจะใช้ไฟฟ้าในชุมชนน้อยมาก เนื่องจากโครงการจะใช้เครื่องปั่นไฟใช้ในพื้นที่โครงการเอง ประกอบกับในการทำเหมืองแร่จะมีการใช้กระแสไฟฟ้าน้อยมากจึงไม่ก่อให้เกิดผลกระทบแต่อย่างใด

๓.๓ การสื่อสารและโทรคมนาคม

โครงการจะติดตั้งระบบการสื่อสารของโครงการเองโดยตรง ทำให้ไม่ได้รับผลกระทบ หรือได้รับผลกระทบน้อย

๓.๔ การคมนาคม

ในการขนส่งแร่โครงการใช้ถนนลูกรังช่วงหมู่บ้านกะเบอะดิน-หนองกระทิง ระยะทางประมาณ ๒๐ กิโลเมตร และทางหลวงหมายเลข ๑๐๙๙

๓.๕ ลักษณะทางกายภาพของถนนเดิม

ถนนลูกรัง (สายบ้านหนองกระทิง-บ้านเบอะดิน) เป็นถนนที่อยู่ในความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลมกอย สภาพเส้นทางของถนนเดิม สามารถแบ่งตามลักษณะทางกายภาพได้ เป็น ๓ ช่วง

- ช่วงที่ ๑ ระหว่าง กม.ที่ ๐+๐๐๐ (จุดเชื่อมกับทางหลวงหมายเลข ๑๐๙๙) ถึง กม.ที่ ๖+๐๐๐ เป็นช่วงที่ค่อนข้างราบ และมีความลาดชันน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับช่วงอื่นๆ

- ช่วงที่ ๒ ระหว่าง กม.ที่ ๖+๐๐๐ ถึง กม.ที่ ๑๘+๕๐๐ เป็นช่วงที่ค่อนข้างมีความลาดชันและมีบางช่วงที่ผ่านชุมชน (บ้านหนองกระทิง-ตุงลอย-ยองก่อ-ขุน-ทุ่งกว้าง-มะกอกสามต้น-แม่อ่างช้าง)

- ช่วงที่ ๓ ระหว่าง กม.ที่ ๑๘+๕๐๐ ถึง กม.ที่ ๒๐+๐๐๐ (พื้นที่แปลงของประทานบัตร) เป็นช่วงที่มีความลาดชัน และสภาพเป็นถนนลาลอง

๔. ผลประโยชน์ของชุมชนที่จะได้รับจากการดำเนินการทำเหมืองแร่

๔.๑ โครงการจะดำเนินการปรับปรุงถนนเดิมเป็นถนนลาดยาง

ช่วงที่ ๑ ระหว่าง กม.ที่ ๐+๐๐๐ (จุดเชื่อมกับทางหลวงหมายเลข ๑๐๙๙) ถึง กม.ที่ ๖+๐๐๐ ระยะทางประมาณ ๖ กิโลเมตร ซึ่งเป็นช่วงที่ค่อนข้างราบ และมีความลาดชันน้อยที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับช่วงอื่นๆ การดำเนินการปรับปรุงจะต้องมีการปรับระดับบางช่วงเล็กน้อย ช่วงที่มีความลาดชันต้องสร้างทางระบายน้ำ สร้างคอนกรีตเสริมเหล็กทั้งสองข้างทาง เพื่อป้องกันการไหลของน้ำกัดเซาะลาดคันทางให้เสียหายในช่วงที่ตัดผ่านทางน้ำ ประมาณ กม.ที่ ๓+๗๐๐ จะปรับปรุงสะพานเดิมเป็นสะพานคอนกรีต เสริมเหล็ก ขนาดกว้าง ๖ เมตร ยาวอย่างน้อย ๑๐ เมตร และในช่วงที่ผ่านชุมชน (ประมาณ กม. ๕+๘๐๐ ถึง ๖+๓๐๐) มีการติดป้ายเตือน และไฟกระพริบเป็นระยะๆ เพื่อความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สิน

ช่วงที่ ๒ ระหว่าง กม.ที่ ๖+๐๐๐ ถึง กม.ที่ ๑๘+๕๐๐ ระยะทางประมาณ ๑๒.๕ กิโลเมตร ซึ่งเป็นช่วงที่ค่อนข้างมีความลาดชัน และมีบางช่วงที่ผ่านชุมชน (บ้านหนองกระทิง-ตุงลอย-ยองก่อ-ขุน-ทุ่งกว้าง-มะกอกสามต้น-แม่อ่างช้าง) การดำเนินการปรับปรุงจะต้องมีการปรับระดับทางและความลาดชันให้ดีขึ้น แก้ความแคบของโค้งบางแห่ง พร้อมทั้งต้องสร้างสะพานหรือวางท่อระบายน้ำลอดใต้ถนนตามความเหมาะสม เพื่อให้การไหลของน้ำเป็นไปได้อย่างดี และบริเวณช่วงที่มีความลาดชันต้องสร้างทางระบายน้ำ สร้างคอนกรีตเสริมเหล็กเช่นเดียวกับช่วงที่ ๑

ช่วงที่ ๓ ระหว่าง กม.ที่ ๑๘+๕๐๐ ถึง กม.ที่ ๒๐+๐๐๐ ระยะทางประมาณ ๑.๕ กิโลเมตร ถนนช่วงนี้จะต้องมีการแก้ไขความลาดชัน และแก้ไขโค้งเป็นอย่างมาก บางช่วงมีน้ำไหลผ่านถนน ก็จำเป็นต้องวางท่อระบายน้ำหรือก่อสร้างสะพานเช่นเดียวกันกับช่วงที่ ๒

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการปรับปรุงถนนเดิมเป็นถนนลาดยาง

๑) ผลตอบแทนต่อผู้ใช้ถนน ผู้ใช้ถนนสามารถประหยัดเวลา และค่าใช้จ่ายในการเดินทาง เช่น ค่าน้ำมัน ค่าซ่อม ค่าอะไหล่ ซึ่งเป็นผลประโยชน์โดยตรงต่อผู้ใช้ถนน เป็นต้น

๒) ผลประโยชน์ทางด้านสังคม ก่อให้เกิดความสะดวกสบายในการเดินทางไปทำงาน ไปโรงเรียน โรงพยาบาล ไปติดต่อธุรกิจ หรือติดต่อราชการ ยกมาตรฐานความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้น

/๓) ผลประโยชน์...

๓) ผลประโยชน์ด้านเศรษฐกิจและการพัฒนา เมื่อเส้นทางการขนส่งลำเลียงผลผลิตได้รับการพัฒนาให้สามารถขนส่งได้สะดวกและรวดเร็วขึ้น ทำให้ผลผลิตทางการเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมต่างๆ ขยายออกสู่ตลาดได้เพิ่มขึ้น ค่าการขนส่งลดลง รายได้ของประชากรในเขตอิทธิพลของถนนสายนี้ก็เพิ่มขึ้นด้วย ซึ่งจะช่วยในขับเคลื่อนเศรษฐกิจและการพัฒนาประเทศชาติได้อีกทางหนึ่ง

๔) ผลประโยชน์ด้านอื่นๆ ถนนจะนำความเจริญเข้าสู่หมู่บ้าน ก่อให้เกิดการพัฒนาอื่นๆ ตามมา ภาครัฐและประชาชนสามารถเข้าถึงกันได้ง่ายขึ้น ขณะเดียวกันเมื่อค่าการขนส่งสินค้าถูกลง ประชาชนก็สามารถหาซื้อเครื่องอุปโภคบริโภคได้ถูกลง ทำให้สภาพความเป็นอยู่ดีขึ้น เป็นต้น

๔.๒ ด้านแรงงานและอาชีพ

๔.๒.๑ ทำให้เกิดการจ้างแรงงานภายในท้องถิ่น พร้อมทั้งทำให้ประชาชนในท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้น

๔.๒.๒ ทำให้ประชาชนภายในชุมชนที่เข้าสู่อาชีพพนักงานในเมือง มีรายได้แน่นอนมากกว่าการทำงานในภาคการเกษตรกรรม ทั้งนี้เนื่องจากการทำงานในภาคเกษตรกรรม จะมีตัวแปรเกี่ยวกับลักษณะภูมิอากาศ เช่น ฤดูกาล และตัวแปรเกี่ยวกับกลไกตลาด เป็นตัวแปรสำคัญที่เป็นตัวกำหนดปริมาณการเพิ่มลดลง ของปริมาณการผลิต และรายได้ที่จะได้รับในแต่ละครั้ง

๔.๓ ทางด้านอื่นๆ

๔.๓.๑ ลดปัญหาการย้ายถิ่นออกไปทำงานนอกพื้นที่ เป็นผลทำให้สถาบันครอบครัว มีความมั่นคง สมาชิกภายในครอบครัวมีความอบอุ่นและอยู่พร้อมหน้ากัน

๔.๓.๒ สภาพความเป็นอยู่ของคนในชุมชนดีขึ้น เนื่องจากประชาชนมีงานทำ และมีรายได้มากขึ้น ทำให้มีเงินมาเลี้ยงดูสมาชิกภายในครอบครัว พร้อมทั้งสามารถส่งเสริมให้บุตรหลาน ได้รับความศึกษาในระดับสูง ซึ่งผลที่ตามมาก็คือทำให้ประเทศชาติมีทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ และเยาวชนเหล่านี้จะเป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าต่อไป

๔.๓.๓ ทำให้มีกิจกรรมต่างๆ ของชุมชน เช่น โรงเรียน วัด ประเพณีของชุมชน ได้รับการสนับสนุนมากขึ้น โดยเฉพาะการสนับสนุนทางด้านวัตถุ เช่น ทุนการศึกษา อุปกรณ์การเรียน และการสร้างศาสนสถาน เป็นต้น

๕. ผลกระทบและแนวทางป้องกันแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินการทำเหมือง

๕.๑ ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ

๕.๑.๑ ลักษณะภูมิประเทศ

๑) กำหนดขอบเขตพื้นที่กิจกรรมต่างๆ ได้แก่ พื้นที่ทำเหมือง พื้นที่เว้นเขตไม่ทำเหมือง พื้นที่กองเปลือกดินและเศษหิน พื้นที่กองแร่ บ่อตกตะกอน และแนวเส้นทางลำเลียงแร่ให้ชัดเจน พร้อมทั้งปฏิบัติตามแผนผังโครงการอย่างเคร่งครัด

๒) เลือกช่วงเวลาที่มีฝนตกน้อยที่สุด ในการดำเนินการเตรียมพื้นที่รองรับกิจกรรมต่างๆ เพื่อหลีกเลี่ยงการกัดเซาะและการพังทลายของหน้าดิน

๓) ปลุกพืชคลุมดินและไม้ยืนต้นประจำถิ่นในพื้นที่ว่างจากกิจกรรม เช่น ขอบแปลงทางด้านทิศเหนือ และบนคันทำนบดินรอบพื้นที่กิจกรรมต่างๆ

๔) บริเวณที่ไม่เกี่ยวข้องกับการทำเหมืองหรือกิจกรรมต่างๆ ของโครงการ ต้องรักษาให้คงสภาพการปกคลุมขอพืชพรรณเดิมให้มากที่สุด เพื่อช่วยเป็นแนวป้องกันผลกระทบในด้านต่างๆ

๕.๑.๒ คุณภาพอากาศ

๑) บริเวณพื้นที่ทำเหมือง มีการปลูกไม้ยืนต้นโตเร็วบริเวณขอบพื้นที่ทำเหมือง และบนคันทำนบดินรอบพื้นที่กิจกรรมต่างๆ โดยบนคันทำนบดินปลูกเป็นแถว ๑ แถว ระยะห่างระหว่างต้น ๒ เมตร สำหรับในบริเวณอื่นๆ ปลูก ๒x๒ เมตร เพื่อเป็นแนวกันชน ป้องกันแรงลม และช่วยกรองฝุ่นละอองอันเกิดจากการทำเหมืองออกสู่ภายนอกพื้นที่โครงการ

๒) บริเวณเส้นทางขนส่ง มีการลาดยางเส้นทางขนส่งแร่ในช่วงที่เป็นถนนลูกรัง จากพื้นที่โครงการถึงบ้านหนองกระติง ในระยะทางประมาณ ๒๐ กิโลเมตร (ตามข้อตกลงที่ทำไว้ในวันประชาคมหมู่บ้าน) เพื่อให้มีสภาพถนนที่ปลอดภัยและป้องกันการฟุ้งกระจายของฝุ่นละออง

๕.๑.๓ ระดับเสียง มีการหลีกเลี่ยงการดำเนินกิจกรรมใดๆ ในเวลากลางคืน (ช่วงเวลา ๑๙.๐๐-๐๖.๐๐น.) ซึ่งเป็นเวลาพักผ่อนของประชาชน

๕.๑.๔ อุทกวิทยาและคุณภาพน้ำ

๑) แนวทางน้ำห้วยผาขาวและห้วยแม่อ่างช้างช่วงที่ทำการเบี่ยงเบน ต้องให้มีสภาพลำห้วยทิศทางการไหล และสภาพการไหลที่ไม่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมากที่สุด

๒) สร้างแนวคลองทางน้ำเทคอนกรีต เพื่อทดแทนทางน้ำห้วยผาขาว และห้วยแม่อ่างช้างช่วงที่ไหลผ่านพื้นที่โครงการ ให้มีขนาดและความสามารถในการทำหน้าที่ทดแทนทางน้ำเดิมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓) หลีกเลี่ยงการตัดฟันต้นไม้โดยไม่จำเป็น และกำจัดคนงานไม่ให้ตัดฟันต้นไม้หรือแผ้วถางป่านอกเขตที่จะดำเนินการก่อสร้าง

๔) ในการดำเนินการก่อสร้าง ต้องมีวิศวกรควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิดเพื่อให้เป็นไปตามแบบก่อสร้างที่กำหนด และป้องกันมิให้เกิดผลกระทบต่อพื้นที่ใกล้เคียง

๕) การเบี่ยงเบนทางน้ำห้วยผาขาวและห้วยแม่อ่างช้างต้องดำเนินการขออนุญาตต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก่อนดำเนินการ

๖) การเบี่ยงเบนทางน้ำใหม่จะต้องดำเนินการในช่วงฤดูแล้ง และให้แล้วเสร็จก่อนเริ่มเปิดดำเนินการทำเหมือง และจะไม่ทำการปิดกั้นทางน้ำเดิมจนกว่าจะดำเนินการขุดทางน้ำใหม่เพื่อเบี่ยงเบนทางน้ำเดิมเสร็จสิ้น

๗) กำหนดให้ปลูกหญ้าแฝกเพื่อป้องกันการกัดเซาะลาดเชิงเขาทันทีหลังการขุดเปิดหน้าดิน พร้อมทั้งให้ปลูกหญ้าตามลาดต่างๆ ที่มีการตัดดินและลาดที่มีการถมดินบดอัดแน่นแล้ว เพื่อป้องกันการกัดเซาะและการพังทลายของดินบริเวณลาดตลิ่ง

๕.๒ ความรับผิดชอบต่อสังคม

เพื่อให้การดำเนินการตามแผนความรับผิดชอบต่อสังคมของโครงการเป็นไปตามระเบียบหรือแนวทางปฏิบัติที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่กำหนด ทางโครงการจะเข้าร่วมโครงการมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแร่ (CSR-DPIM) ของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ภายในระยะเวลา ๓ ปี ภายหลังจากการเปิดดำเนินการโครงการ

๕.๔ ผลประโยชน์ที่ชุมชนจะได้รับโดยตรงจากการดำเนินโครงการเหมืองแร่

๕.๔.๑ กองทุนเฝ้าระวังภาวะสุขภาพของชุมชน

เงินที่ผู้ถือประทานบัตรหรือผู้รับช่วงการทำเหมืองจัดเก็บเข้ากองทุนตามจำนวนและช่วงเวลาที่กำหนดไว้ในมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม เงื่อนไขแนบท้ายการอนุญาตประทานบัตร เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับการดำเนินกิจกรรมการตรวจสอบสุขภาพและการเฝ้าระวังสุขภาพอนามัยของประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณใกล้เคียงพื้นที่ประทานบัตร และพื้นที่ที่เกี่ยวข้องกับประทานบัตร สำหรับโครงการเหมืองแร่ถ่านหิน ต้องนำเงินเข้ากองทุน จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท/ปี

๕.๔.๒ กองทุนพัฒนาหมู่บ้านรอบพื้นที่เหมืองแร่

เงินที่ผู้ถือประทานบัตรหรือผู้รับช่วงการทำเหมืองจัดเก็บเข้ากองทุนตามจำนวนและช่วงเวลาที่กำหนดไว้ในมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม หรือเงื่อนไขแนบท้ายการอนุญาตประทานบัตร เพื่อเป็นค่าใช้จ่าย สำหรับการดำเนินกิจกรรมการพัฒนาสาธารณประโยชน์ การศึกษา ประเพณี และวัฒนธรรมของชุมชนโดยรอบพื้นที่ประทานบัตร และพื้นที่ที่เกี่ยวข้องกับประทานบัตร สำหรับโครงการเหมืองแร่ถ่านหิน ต้องนำเงินเข้ากองทุน จำนวน ๒๕๐,๐๐๐ บาท/ปี

ตารางวงเงินที่ต้องจัดเก็บเข้ากองทุนต่างๆ ในแต่ละปี

ชื่อกองทุน	วงเงิน		
	แร่หินอุตสาหกรรม	แร่ชนิดอื่นๆ (มูลค่าการผลิต)	
		ไม่เกิน ๑๐ ล้านบาท/ปี	เกินกว่า ๑๐ ล้านบาท/ปี
กองทุนเฝ้าระวังสุขภาพ	- สัดส่วน ๐.๕๐ บาท/เมตริกตัน - ขั้นต่ำ ๒๐๐,๐๐๐ บาท/ปี	๑๐๐,๐๐๐ บาท/ปี	๒๐๐,๐๐๐ บาท/ปี
กองทุนพัฒนาหมู่บ้านรอบพื้นที่เหมืองแร่	- สัดส่วน ๑ บาท/เมตริกตัน - ขั้นต่ำ ๕๐๐,๐๐๐ บาท/ปี	๒๕๐,๐๐๐ บาท/ปี	๕๐๐,๐๐๐ บาท/ปี

๕.๕ เครื่องมือที่ใช้ในการกำกับดูแลการรักษาสิ่งแวดล้อมในการทำเหมือง

๕.๕.๑ แผนผังโครงการทำเหมือง เป็นเครื่องมือในการกำกับดูแลการทำเหมืองแร่ โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐

๕.๕.๒ รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม เป็นเครื่องมือที่ใช้พิจารณาความเหมาะสมของโครงการทางด้านสิ่งแวดล้อม และกำหนดมาตรการการจัดการเพื่อป้องกัน ลด และแก้ไขผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕